

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, 1680

73. An venæ sectio sit Religiosis, & Clericis in Sacris prohibita, ita ut
incurrant irregularitatem latam in cap. tua nos, si ex tali sectione sequuta
sit mors? Et an Clerici in Minoribus, quamvis ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76372)

patum officium prohibitum erat injungenda, aut de rigore posse diutius ob eam culpam ab altari acceri. Similiter c. 1. de corpore vitatis, dicitur cum eo, qui in duello partem digni amiserat, posse misericorditer agi, & peracta poenitentia permitti ministrare, cum tamen talis, præsertim ante Tridentinum, non fuerit irregularis, & etiam docet Coninch de Sacra disp. 18. dub. 9. num. 89. ubi tenet supradictum Monachum, de quo agitur in d. c. tua nos, non incurrisse irregularitatem, neque aliter in d. c. determinati, & ita hanc sententiam docet etiam Præpos. in 1. p. quæst. 5. de irregular. dub. 10. num. 86. ubi sic ait: In c. tua nos, videtur decerni irregularis quidam Monachus, verum ex ipso textu potest probabiliter colligi non fuisse, cum dicatur, quod licet prædictus Monachus, multum deliquerit alienum officium usurpando, quod sibi minime congruebat, si tamen causa pietatis, & non cupiditatis, id egerit, & peritus erat in exercitio chirurgiæ, omnemque studuit, quam debuit diligentiam adhibere, non est ex eo, quod per culpam mulieris contra consilium ejus accidit, addo reprobandus, quod non post satisfactionem condignam cum eo misericorditer possit agi, ut Divina valeat celebrare. Vbi indicatur, & non fuisse reum homicidii, & non incurrisse irregularitatem homicidii casualis. Nec obstat quod dicitur post satisfactionem, &c. misericorditer, &c. quia similia sæpe adduntur in jure, ut ostendatur esse salutare præmittere aliquam satisfactionem propter aliqualem fortè culpam quæ intervenit, non quod id sit plenè necessarium. Confirmatur, quia hæc verba non sufficienter exponunt & expriment irregularitatem quam non constat aliunde incurri. Adde quod, licet non fuerit irregularis, potuerit Episcopus eum punire, quod alieno officio sese immiscuerit: ergo misericordia non necessariò supponit irregularitatem, sed delictum, propter quod poterat ei prohibere exercitium Ordinis, quod tamen ex misericordia non prohibebatur. Hæc omnia Præpos. loco cit. & idem Sotus, Dominicanæ familiæ decus, asseruit lib. 5. quæst. 7. art. 9. supradictum Monachum de quo agitur in d. cap. tua nos, non incurrisse irregularitatem: unde hæc opinio satis probabilis alicui videri potest, verum quia contraria est communis, tu ne recedas ab ea. Licet igitur, ut supra tenui, non incurratur irregularitas propter homicidium secutum ex opere aliàs illicito adhibita diligentia, tamen hæc doctrina non procedit in casu nostro, cum contrarium sit in jure expressum.

Sup hoc pri-
mo inf. in
ref. 74. §.
vlt. & in fin.
alterius ref.
ejus annot.

Sup hoc est
eodem Mo-
lina tantum
hic cit. in
ref. præteri-
ta §. vlt. cur-
sum ad med.

4. Non desinam tamen in gratiam Confessario-
rum adnotare. Primò quod in d. c. tua nos, illa actio
Monachis & Clericis in Sacris non prohibetur in ex-
trema necessitate, quando, non adest alius chirurgus,
ut potest sæpius accidere tempore pestis, & si illam
operarentur extra hoc tempus cum ignorantia invin-
cibili hujus prohibitionis, non incurrerent irregulari-
tatem. Ita ex Valquez, Turrianus de censur. lib. 5. di-
sp. 64. dub. 1. Molina ubi infra num. 3. & alii. Se-
cundò, Monachus, vel Clericus qui applicat empla-
strum mollificativum quo apostema sese aperit, &
mors inde sequitur sine eorum culpa, non incurrunt
irregularitatem, quia in cap. tua nos, agitur de scissio-
ne, & aduisione. Ita Molina tom. 4. disp. 75. num. 4.
& alii. Tertiò si supradicti secundum peritiam artis
jubeant incisionem & aduisionem, si mors inde se-
quatur, non incidunt in irregularitatem, quia poena
lata contra facientes non ligat mandantes, neque
consulentes, nisi exprimatur. Ita Molina loc. citat.
Quartò Clericus qui secundum artem abscedit, vel
aduissit quando mors est secuta propter morbi gravita-
tem, & non ex aduisione, vel abscissione, puto non
esse irregularem. Ita contra Suarez disp. 47. sect. 7. n. 4.

dicendum est cum Avila part. 7. disp. 6. sect. 1. dub. 10.
concl. 5. & aliis; sed ex supradictis oritur pulchrum
dubium.

RESOL. LXXIII.

An vena sectio sit Religiosis, & Clericis in Sacris
prohibita, ita ut incurram irregularitatem latam in
capite tua nos, si ex tali sectione sequatur mors?
Et an Clerici in Minoribus, quomvis habeant benefi-
cium, possint exercere medicinam, & chirurgiam
abscedendo, & aduendo secundum artem?
Idem est dicendum de Religiosis, si non sint Subdi-
coni.

Et quid, si sint Sacerdotes?

Et an liceat Clerico perito Medico dare consilium, quod
sit minutio sanguinis, dummodo per seipsum non
faciat dictam minutionem? Ex parte 4. tractatu 2.
Resol. 24.

§. 1. **A**ffirmativè responderet Avila part. 2. disp. 6.
sect. 1. dub. 10. ante conclus. 3. ubi licet: Li-
cet Clerico perito Medico dare consilium quod fiat
minutio sanguinis, dummodo per se ipsum non fa-
ciat dictam minutionem. Ita ille, & ratio est, quia
illa sectio venæ videtur incisio quam prohibet d. cap.
tua nos: ergo.

2. Sed contrariam sententiam docet Molina de ju-
ris. tom. 4. tract. 1. disp. 75. num. 4. ubi ait: Illud
admonerem, venæ apertionem non esse chirurgiæ
actum, ac proinde nec jure inveni prohibuit in-
tatis Ordinibus sacris, neque enim actus ille ad chi-
rurgos spectat, sed ad tonsores qui ad præscriptum
Medicorum & Chirurgorum venas secidunt, in pec-
nalibus autem & odiosis, ut sunt prohibitiones, quæ
irregularitatem inducunt, facienda non est extensio
à paritate, quin neque à majoritate rationis eorum,
quæ disposita compertuntur in jure. Sic ille. Et licet
post hæc scripta invenerim Bonacinam de cens. disp. 7.
9. 4. p. m. 5. n. 5. adversus Molinam cum Avila affir-
mativam sententiam docere, tamen ego puto utram-
que esse probabilem.

3. Notandum est hic obiter contra Avilam loco
citat. & Henriquez lib. 14. cap. 11. num. 1. Clericos in
minoribus quamvis habeant beneficium, posse exer-
cere artem medicam & chirurgiam abscedendo &
aduendo secundum artem. Ita Molina ubi supra n. 2. p. 1.
quod etiam extendit ad Religiosos, si non sint Subdi-
aconi, unde Felinus, ut notat Avila ubi supra cap.
tua nos, de homicidio, intellexit de Religioso Sacer-
dote.

RESOL. LXXIV.

An Medicus effectus Sacerdos possit sine peccato mortali
exercere artem medicinæ?

Et an Sacerdos, & Religiosus liberentur à peccato, si hoc
officium circa mortis periculum exercent causa pie-
tatis, ac proinde gratis circa personam miserabilem,
vel cognatam?

Et an interdictum sit Clericis, & Religiosis exercitium
medicinæ?

Et an si exerceatur per incisionem, vel aduisionem, in-
ducat irregularitatem morte sequuta, si debita dili-
gentia appposita est? Ex parte 10. tract. 11. & Milici.
Resol. 49.

§. 1. Qui